

Многонадійний

Іван Франко

Як родився наш многонадійний,
То прийшли судильниці чотири,
На вікна варцабі посідали,
На дитя уважно погляділи,
Залюбки поцмокали губами,
І гарненько зажили табаки,
І собі поклали на коліна
Калитки свої неспорожніми,
І розважно, шамкаючи, звільна
Стали викладать йому дарунки.

П е р ш а

Ось я дам йому наймення левине.

Д р у г а

Ось я дам Адоніса подобу.

Т р е т я

Ось я дам блискучі чорні очі.

Ч е т в е р т а

Я додам ще голосок носовий.

П е р ш а

Ось я дам ораторську позу.

Д р у г а

Ось я дам відвагу і завзяття.

Т р е т я

Я додам ще пильність трудолюбну.

Ч е т в е р т а

Я додам амбіцію безмежну.

П е р ш а

Я дам жіночку йому прегарну.

Д р у г а

Я зроблю артистом драматичним.

Т р е т я

Я редактором ще політичним.

Ч е т в е р т а

Я співцем вдоватку оперовим.

П е р ш а

Я ввіткну перо критичне в руки.

Д р у г а

Я штовхну поезії писати.

Т р е т я

Я дам премії йому за драми.

Ч е т в е р т а

Я... та ні, сього вже забагато
Для одного. З того, що я мала
Дать йому в остатнім подарунку —
Таланту, — не дам йому ні дрібки.